

จุลโศภาร: วงดนตรีลูกอีสานภูธรในท่วงทำนองที่จริง

ใจ

written by กองบรรณาธิการ | ตุลาคม 5, 2019

เรื่อง คริสโตเฟอร์ เบร์เดิร์ท

ภาพ อติเทพ จันท์เทศ

กลิ่นอายเสียงพิณ แคน ผสมกับกีตาร์ เบสและกลอง มาพร้อมกับลูกคอลูกทุ่งแบบพีวชั้นของ นักร้องนำทำให้ “จุลโศภาร” วงดนตรีจากแดนอีสาน เข้าถึงผู้ฟังที่เป็นคนรุ่นใหม่ได้ไม่ยาก

ด้วยเนื้อหาของเพลงที่แหวกแนวและเสียงดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ทำให้การปล่อยเพลงบนโลกออนไลน์ทำให้พวกเขาได้รับการยอมรับอย่างรวดเร็ว อย่างเพลง [เด้ออ้ายเด้อ วงโคจร](#) มียอดกดฟังบนยูทูบนับล้านครั้ง

เดอะอีสานเรคคอร์ด มีโอกาสนั่งสนทนากับสมาชิกจุลโศภารทั้ง 3 คน คือ เกมส์ - สุจิตรา โถตันคำ (ร้องนำ) ยี่วะ - อลงกฎ เจริญธรรม (กีตาร์) และ เป้ - ญัฐพงษ์ นาพงษ์ (พิณ/แคน) ที่ร้านกาแฟแห่งหนึ่งในจังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นถิ่นกำเนิดของวง “จุลโศภาร”

สมาชิกวงจุลโฬาร: ยี้วะ – อลงกฎ เจริญธรรม (ซ้าย-กีตาร์) เกมส์ – สุจิตรา โถตันคำ (กลาง-ร้องนำ) และ เป้ – ฌัญพงษ์ นาพงษ์ (ขวา-พิณ/แคน)

การรวมตัวเป็นวง “จุลโฬาร”

เดอะอีसानเรคคอร์ด: เป็นมาอย่างไรถึงได้เป็นวงจุลโฬาร

เกมส์ (สุจิตรา โถตันคำ): เริ่มแรกเลย คือ เมื่อ 10 ปีก่อนมีวงจุลโฬารอยู่แล้ว ตอนนั้นพี ยี้วะก็เป็นจุลโฬาร แต่ว่าจะเป็นนักร้องผู้ชาย ซึ่งเกมส์มาทีหลัง เพราะเกมส์รู้จักกับพียี้วะ เกมส์เพิ่งเป็น “เกมส์จุลโฬาร” ได้ 7 ปีเอง ต้องให้พียี้วะเล่า

ยี้วะ (อลงกฎ เจริญธรรม): สมาชิกคนแรกจริงๆ ของจุลโฬารเป็นนักร้องผู้ชาย ส่วนผมเป็นมือกีตาร์ ตอนนั้นหางานประจำเล่นตามร้านกลางคืนกัน แต่ด้วยสาเหตุอะไรก็ไม่รู้เขาไม่วาง

เกมส์ก็เลยได้มาร้องแทน

เป้ (ณัฐพงษ์ นาพงษ์): ส่วนผมมาที่หลังหมดเลยครับ เพิ่งเป็น “เป้จูลโหฬาร” ได้ 4 ปีเอง พี่ยี้วะชวนผมไปเล่นพิณเล่นแคน ก่อนจะมาอยู่กับจูลโหฬารเคยรวมวงกับวงกรุงกวี เป็นวงเร็กเก้ ที่สกลนครครับ

เดอะอีสานเรคคอร์ด: แล้วคนอื่นเขาหายไปไหน

ยี้วะ: คนอื่นก็มีการมีงานทำแล้ว เพราะเขาโตขึ้นแล้ว แต่เรากียังอยู่แบบนี้อยู่

เดอะอีสานเรคคอร์ด: ทำไมถึงชื่อ “จูลโหฬาร”

เกมส์: ก่อนที่จะเป็นเกมส์ที่มาเป็นนักร้อง ก็จะเป็นฟีกอล์ฟ ตัวอ้วนๆ หนาๆ เลยคะ ส่วนพี่ยี้วะ เขาก็ผอม พี่เขาก็เลยเป็นจูลโหฬาร คือ จูลละ มโหฬาร จูลโหฬาร ก็คือ จูลเขาก็เล็ก มโหฬาร ก็คือใหญ่

เดอะอีสานเรคคอร์ด: ในเพลง “จูลโหฬาร” มีท่อนหนึ่งที่ร้องว่า “คือวงดนตรีลูกอีสานภูธร ในท่วงทำนองที่จริงใจ” มันเกี่ยวอะไรกับการเอาเสียงดนตรีพื้นเมืองของอีสานมาผสมเชิง fusion กับดนตรีโฟล์คหรือเปล่าครับ

เกมส์: ตั้งแต่เล่น cover ตอนแรกๆ กับพี่ยี้วะก็จะเล่นแบบมีกลิ่นลูกทุ่ง มีความเป็นลูกทุ่งใน ทุกเพลง ไม่ว่าจะเป็เพลงสตริงหรือสากล มันจะมีสำเนียงลูกทุ่งผสมเข้าไปด้วยอยู่แล้ว แต่เมื่อช่วงหลังมีเป้เข้ามา ก็มีเสียงพิณ มีเสียงแคนเพิ่มเข้ามา หมอลำเกมส์ก็พอร้องได้บ้าง เพราะว่าเกมส์เกิดมากับหมอลำ เพราะตากับยายเปิดคณะหมอลำคะ

เดอะอีสานเรคคอร์ด: คณะอะไรครับ

เกมส์: ชื่อเพชรดาวรุ่งยอดลำเพลินคะ เป็นลำเพลิน บ้านนาขาม อำเภอกุศุดบาก แคว้นภูพานคะ ก็อยู่บ้านนอกเลยคะ เมื่ออายุ 5-6 ขวบก็เห็นเขาซ้อมเต้น เขาซ้อมรำอะไรอย่างนี้คะ ก็จะนั่งดู แล้วก็ไปหัดฟ้อน หัดอะไรกับเขาด้วย คือ มันซึมซับมาตั้งแต่เด็กคะ มันก็เลยพอร้องหมอลำได้คะ แต่ถ้าบอกว่ารู้เยอะอะไรมากไหม คงไม่ แต่ก็พอได้ หลังๆ มาพอมมีเป้เข้ามา มีพิณมีแคนเข้า

มา ในแต่ละเพลงมันก็จะรู้สึกว่ามันก็จะมิกลิ่นอีสาน ด้วยน้ำเสียงเราด้วย

เดอะอีสานเรคคอร์ด: หัดร้องเพลงมาตั้งแต่เด็กหรือเปล่า

เกมส์: หัดคะ หัดกับวิทยุ ฟังสำเนียงการร้องจากศิลปินในวิทยุ แต่เกมส์เองไม่เคยเรียนร้องเพลงคะ จะเป็นการเรียนรู้การฟังจากผู้ใหญ่จากลุงป้าหน้าอามากกว่า ถ้ามีงานวันเด็กอะไรแบบนี้ พ่อกับแม่เลี้ยงก็จะพาไป แล้วเกมส์ก็ขึ้นไปร้องเลยคะ พอได้ทีปจากผู้ใหญ่มันก็จะรู้สึกดี มันรู้สึกที่เราทำได้ ทำแล้วได้เงินรางวัลด้วย ที่นี่ยากกินอะไรในงานก็ได้กิน ประมาณนี้

เป้: ส่วนผมต้องไล่ตั้งแต่รุ่นทวดเลยครับ ทวดผมเป็นหมอลำ ชื่อหมอลำศรีวิชัยครับ รุ่นตั้งแต่หมอลำเคนดาเหล่า ไล่ตั้งแต่ยุคนั้นลงมา แล้วพ่อก็เป็นนักดนตรีครับ พ่อผมเล่นกีตาร์เล่นพิณ แต่ก่อนพ่อเป็นนักดนตรีคาเฟ่ที่กรุงเทพฯ เล่นพวกเพลงสากลเพลงฝรั่ง แต่เมื่อประมาณปี 2532 พ่อก็ย้ายกลับมาทำวงที่บ้าน ผมก็เลยได้ซึมซับจากพ่อ ลุงป้าอะไรพวกนี้เขาก็เป็นหมอลำกันหมดเลย

เริ่มแรกพ่อกลับมาบ้าน พ่อก็ทำวงดนตรีชื่อว่า “วงดอกกระเจียว” เมื่อผมอายุ 19-20 ปีแล้ว ผมก็เป็นคนชวนพ่อทำวงกลองยาวที่มีผมเล่นพิณเอง ออกงานไปด้วยกันเรื่อยๆ ตามงานบวช งานวัด งานบุญ งานแต่ง อะไรพวกนี้คะครับ แล้วพอผมโตขึ้นสักพักผมก็ทำวงหมอลำเอง ทำวงหมอลำชิง ก็เป็นหัวหน้าวง ก็หาทีมมาจัดวง แล้วก็ทำไปเรื่อยๆ จนมาเรียนมหาวิทยาลัย พ่อเรียนได้สักพักก็มาเจอพี่ยะ พี่ต่าย เขาก็ชวนมาเล่นด้วยจนถึงปัจจุบันครับ

เดอะอีสานเรคคอร์ด: ตอนที่หยิบเครื่องดนตรีมาหัดเล่นชอบฟังแนวไหนครับ

ยะ: ตอนที่ผมหยิบเครื่องดนตรีมาหัดเล่นแรกๆ เลย ผมชอบฟังเพลงสายเฮฟวี (หนัก) เพราะช่วงนั้นเมืองไทยดนตรีเฮฟวี มันจะเป็นเหมือนพวกหินเหล็กไฟอะไรประมาณนี้ ชอบร็อค เทปแรกที่ผมซื้อมาฟัง คือ เทปของวง Iron Maiden

แต่ถ้าพูดถึงอิทธิพลที่ได้รับในการเล่นทุกวันนี้ก็มาจากพ่อแม่ คนรอบข้าง มันก็จะได้ยินว่า เขาเปิดอะไรฟังกัน รวมไปถึงลูกค่านั่งฟังที่ร้านด้วย เพราะเราก็มองเห็นว่า เขาชอบเพลงอะไร แบบไหน เวลาเราเล่น

บรรยากาศวงจุลโหฬารเล่นเต็มวงที่ร้านบางบาร์ จ.ขอนแก่น ภาพโดย อติเทพ จันทร์เทศ

ว่าด้วยเสียงเพลง

เดอะอีสานเรคคอร์ด: เห็นจาก YouTube จุลโหฬารก็เล่นเพลง cover เยอะเหมือนกัน มีเพลงไหนบ้างที่แต่งเอง

ยี้วะ: ก็มี “[วงโคจร](#)” เพลงหนึ่ง แต่ก็มีรุ่นพี่มาช่วยทำเพลงนี้ด้วยครับ เช่น พี่ต่าย (ประกาศิต แสนปากดี - อภิรมย์)

เดอะอีสานเรคคอร์ด: เวลาเขียนเพลงมีคอนเซปต์หรือแนวทางในการเขียนเพลงไหม ว่า ต้องการจะสื่อประเด็นไหน สื่อแนวไหน สื่อเรื่องอะไร

ยี้วะ: ก็ไม่ได้คิดขนาดนั้น เหมือนอย่างเพลงวงโคจร ก็นี่ก็ออกมาเป็นภาพ แล้วก็ค่อยเขียน ออกมาได้เป็นท่อนๆ อะไรแบบนี้ บางอย่างก็ให้พี่ต่ายหรือพี่คนอื่นมาช่วย

เดอะอีसानเรคคอร์ด: เวลาแต่งเพลง อะไรมาก่อน เนื้อหรือว่าทำนองเพลง

พี๊วะ: มันก็แล้วแต่ครับ อย่างเช่นวงโคจรเนี่ย มันมาพร้อมกันหมดเลย เริ่มเขียนนานแล้วแต่ก็รู้สึกว่ามันยังไม่จบดี มันยังขาดๆ เกิน ๆ ก็เลยยังไม่อยากจบการเขียน ดีที่ได้พี่ต่ายเข้ามาช่วยด้วย เพราะว่าตัวเองก็ไม่ได้เก่งขนาดนั้น

เกมส์: กว่ามันจะออกมาเหมือนที่มีให้ฟังทุกวันนี้ละ เกมส์เห็นตั้งแต่เริ่มมาแรกๆ พี๊วะก็เขียนเพลงนี้มานานแล้วนะคะ กว่าที่จะเขียนเสร็จก็ใช้เวลานานมาก

เดอะอีसानเรคคอร์ด: อย่างเพลง “[เด้ออ้ายเด้อ](#)” ละครับ เป็น cover หรือเป็นเพลงของ จุลโศพารเอง

เกมส์: ตอนแรกเพลงนี้พี่ต่ายเขียนให้พี่แฮนดี้ “เฉิบ มิวสิค” ค่ะ เป็นเวอร์ชันผู้ชายร้อง ก็เป็นพี่ต่ายที่เขียนเพลงนี้ไว้ ตอนหลังเกมส์ก็ไปเล่นด้วย ตอนเขาซ้อมกันก็ไปลำ ไปเกริ่นเล่นๆ เเฉยๆ พอได้ยินเสียงผู้หญิงแล้วพี่ต่ายก็เลยอยากให้เป็นเวอร์ชันของผู้หญิง เลยลองเขียนเนื้อเพลงให้เข้ากับเสียงผู้หญิงร้องมาแบบคร่าวๆ เกมส์ก็ท่องเนื้ออยู่ข้างหลังร้านแล้วก็ลองร้องดู พวกเราเล่นกันที่ร้านมานานแล้วแต่ก็เป็นเนื้อของผู้ชายอะคะ เพิ่งแก้เป็น “เด้ออ้ายเด้อ” มาไม่ถึงปี

เดอะอีसानเรคคอร์ด : แล้วเวลาร้องเพลงเหมือนกับการสวมบทใหม่

เกมส์:ใช่ค่ะ มันต้องเป็นตัวละคร รู้สึกว่าเราต้องบอกทุกคนว่า ความหมายของเพลง อย่างเช่นถ้ามีคนไปอยู่กรุงเทพฯ แล้วกลับมาเยี่ยมบ้านก็ให้พูดภาษาถิ่นด้วยกันนะ แบบไม่ต้องพูดภาษาต่างถิ่นกันแล้วได้ไหม “เจ้ากะเว้าลาวนาข่อยแห่น อย่าลืมหาภาษาบ้านเจ้าของ” ในความรู้สึกเกมส์ตอนที่ร้องก็จะบอกกับทุกคนมากกว่าว่าอย่าลืมหาภาษาถิ่นของตัวเอง อย่าลืมเด้ออ้ายเด้อ

เดอะอีसानเรคคอร์ด: ฟังแล้วมันค่อนข้างจะมีกลิ่นของความย้อนยุคดีนะ

เกมส์: ใช่ค่ะ เราก็ต้องการให้มันเป็นแบบนั้น

สุจิตรา โถตันคำ หรือ เกมส์จูลโหฬาร นักร้องนำกำลังร้องเพลงอย่างออกรสที่ร้านบางบาร์ จ.
ขอนแก่น ภาพโดย อติเทพ จันทรเทศ

จูลโหฬารเป็นไต่บ้านได้

เดอะอีสานเรคคอร์ด: แต่ละคนมาจากไหนกันครับ

เกมส์: เกมส์เป็นคนสกกลนครค่ะ มาจากอำเภอกุดบาก เป็นไต่กะเลิง

เป้: ผมก็มาจากสกกลนครเหมือนกันครับ เป็นไต่โส้

ยี่วะ: บ้านเกิดอยู่จังหวัดกาฬสินธุ์ อำเภอมือเมือง อยู่บ้านเชียงเคี่ยน

เดอะอีสานเรคคอร์ด: ไหนลองพูดเป็นสำเนียงที่บ้านให้ฟังหน่อยสิครับ

เกมส์: ถ้าเป็นกะเลิงบ้านเกมส์ก็จะเป็นแบบ “ไปไส” “แม่न्हยัง” “เฮ็ดหยังหนะ” ก็จะมีพูดแบบกระแทกๆ แต่ถ้าอยู่ในเมืองกะสิ “อีหยัง” “ไปไสหนะ” “แม่न्हละเบ้อ” “ละเบ้อ” อะไร

ประมาณนี้ คล้ายๆ กันกับภูไท มันจะมีสำเนียงคล้ายๆ กัน เพราะว่ากะเลิงกับภูไทมันไม่ได้ห่างกันนะคะ อย่างเกมส์อยู่กุดบากก็จะเป็นกะเลิง อยู่ใกล้ๆ ก็จะเป็นภูไท ขึ้นไปทางพรรณา ทางไซชนั้นก็จะเป็นหมู่บ้านเล็กๆ แต่จะเป็นคนพูดภาษาโล้ เกมส์ฟังไม่รู้เรื่องเลย

เป้: ภาษาโล้บ้านผม ถ้ากิน คือ “เจียะ” หรือ “เจีย” “โป๊ะเมาะ” แปลว่า ไปไหน สวัสดิ์ก็ “เลอะออ” ไม่มีเขียน มีแต่ภาษาพูด เป็นเผ่าพันธุ์ที่นับถือผี

เกมส์: คือ โล้ เกมส์ไปสัมภาษณ์มาแล้ว ไม่รู้เรื่องจริงๆ

ยี่วะ: ที่สกลข มีหลายภาษา หลายชนเผ่า เยอะจริงๆ

เดอะอีสานเรคคอร์ด: แล้วในฐานะมีเครื่องดนตรีพื้นเมืองในวง เป้เอาลวดลายการเล่นของเผ่าโล้มาใส่ในเพลงของจุลโหฬารบ้างไหม

เป้: ก็มีอยู่นะ ในอัลบั้มนี้ที่กำลังทำอยู่ก็มีลายพิณที่เป็นของโล้อยู่ ก็ใส่ไปนิดๆ หน่อยๆ ถ้าไม่เคยฟังก็จะฟังไม่ออกว่า มันมาจากไหน เป็นลูกเล่นที่แปลกๆ ลายพิณที่อาจจะไม่เคยได้ยินกันในพื้นที่อื่น แต่ในอัลบั้มที่ผมทำกับ รัสมี อีสานโซล ผมก็ใส่ลายแคนของชนเผ่าโล้เลย

เดอะอีสานเรคคอร์ด: แล้วไปเรียนรู้ลายเพลงแบบนี้มาจากไหนครับ

เป้: เรียนกับคนเฒ่าคนแก่นี้แหละครับ เวลาจะเอาวิชา ก็มีการแต่งชั้น

เดอะอีสานเรคคอร์ด: แล้วการแต่งชั้น แต่งเพลง แต่งอะไรพวกนี้ มันสำคัญกับการนับถือผีของชาวโล้ไหมครับ

เป้: โดยเอกลักษณ์ของโล้ คือ สมัยก่อนอยู่บนภูเขา นับถือต้นไม้ นับถือผี นับถือผีบรรพบุรุษ นับถือปู่ย่าตายาย

เกมส์: จริงๆ แล้วถ้าเรื่องนับถือผีก็น่าจะมีทุกชนเผ่า

เดอะอีสานเรคคอร์ด: การที่เราต้องมาหัดเล่นเพลง เล่นดนตรี มันเกี่ยวข้องกับเพลงอย่างไร

เป้: โส้เนี่ย มีเอกลักษณ์ดนตรีเป็นของตัวเองอยู่แล้วครับ สำเนียงการร้องก็เป็นภาษาโส้ melody (ท่วงทำนอง) ที่ใช้ก็เป็นของโส้โดยเฉพาะ เราใช้ดนตรีในการประกอบพิธี เช่น พิธีเทศรา เป็นพิธีรักษาคนป่วยโดยการอัญเชิญวิญญาณบรรพบุรุษมาช่วย อะไรอย่างนี้ แต่สุดท้ายก็ไปหาหมอเหมือนเดิม

ยี้วะ: ในมุมมองผม มันเป็นเรื่องของกำลังใจ

เกมส์: ไซ่ๆ ค่ะถูกต้อง

เดอะอีสานเรคคอร์ด: แล้วก่อนขึ้นเวทีทำพิธีกรรมอะไรไหม

เกมส์: ก่อนขึ้นเกมส์ก็จะไหว้เจ้าที่ แล้วก็นึกถึงพ่อแม่ เพราะท่านก็ไม่อยู่แล้ว นึกถึงปู่ตา นึกถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำแบบนี้ทุกงานเลย เกมส์จะหยิบดินที่พื้นมาใส่หัว ซึ่งเกมส์ทำมานานแล้ว มันเป็นพิธีการไหว้ของหมอลำ ไปเรียนรู้มาจากคุณตาอะ ถ้าจะให้จัดแบบเต็มของหมอลำก็จะมีเหล้าขาว แล้วก็ให้เรากินเป็นเครื่องกาย (พอเป็นพิธี)

เป้: ถ้าภาษาหมอลำเขาจะเรียกว่า ไหว้ครูก่อนเล่น เหมือนนักมวยหนะครับ ไหว้ครูก่อนเล่น คือ ผู้นำของวงจะเป็นผู้นำพูด ภาษาสวด แล้วก็เพลงดินให้พระแม่ธรณี หรือว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ปกปักรักษา ณ สถานที่นั้นรับรู้ว่า เรามาเล่นที่นี่แล้วนะ ขอเบิกทางให้ท่านอย่ามารบกวนหรือว่าสิ่งใดๆ ในการเล่นในครั้งนี้ ไม่ให้ติดขัด ก็เหมือนบอกเจ้าที่เจ้าทางแหละครับว่า เรามาขอความอนุเคราะห์สถานที่ของท่านนะ อะไรอย่างนี้

ณัฐพงษ์ นาพงษ์ หรือ เป็จุลโหฬาร ขณะกำลังเล่นพิณที่ร้านบางบาร์ จ.ขอนแก่น ภาพโดย อติเทพ จันทร์เทศ

การเป็นศิลปินอิสระ

เดอะอีสานเรคคอร์ด: การเป็นศิลปินอิสระที่ไม่ได้อาศัยค่ายเพลงใหญ่ๆ มีความยากง่ายอย่างไรครับ

เกมส์: อิสระ แต่ก็ยังมีระบบอยู่ค่ะ ยังมีผู้ใหญ่มาช่วยเป็นผู้จัดการวงให้ รับผิดชอบต่างๆ ให้ประสานงานกับร้านให้ โดยที่เราไม่ได้รับงานเอง คือ เราก็ออยู่ของเราแล้วเขาก็ป้อนงานมาให้ แต่ก่อนเกมส์เคยมีความคิดว่า สักวันเราต้องได้อยู่ค่ายเพลงใหญ่ๆ ดังๆ ถึงจะมีคนฟังเยอะๆ สิ่งที่หวังตอนนั้น คือ การออกรายการ การประกวด สักวันเดี๋ยวคงมีค่ายใหญ่ๆ มาเห็นและคงมีโอกาสได้ไปแบบนี้ เมื่อประมาณ 10 ปีก่อนคิดแบบนี้จริงๆ

แต่ว่าตอนนี้ คือ ไม่มีค่ายก็ได้ ขอแค่มีงาน ซึ่งค่าตัวเราอาจจะไม่ได้แพง แต่ว่าเราขอให้มีงาน

เรื่อยๆ ให้คนรู้จักเราไปแต่ละงาน งานนี้อาจจะได้เพิ่มสัก 5 คน งานต่อไปอาจจะได้เพิ่มขึ้นไป
อีก เกมส์ขอแค่นี้ก็พอ ไม่ต้องอยู่ค่ายก็ได้

ยัยะ: วงจุลโหราศาสตร์ก็เหมือนงานโปรเจกต์ที่เราลองทำสนุกๆ กันครับ ทำไปทำมามันก็มีระบบขึ้น
มาเอง

เดอะอีสานเรคคอร์ด : ทำไมคิดว่า การที่เราไม่ได้อยู่ค่ายใหญ่จะดีกว่า

เป้: ผมคิดว่า มันเข้าหาคนฟังง่ายกว่า ไม่ใช่ว่าเล่นเสร็จกลับบ้าน ไม่ตายตัวว่า ตรงนี้ตรงนั้น
ต้องเป็นแบบนี้แบบนี้ตลอดเวลา เป็นอิสระกว่า เวลาเราเล่นเสร็จก็สามารถเข้าไปหาคนฟังได้
แลกเปลี่ยนกันได้คุยกันได้ เรามีเวลาว่างที่จะทำอย่างอื่นได้ด้วย แต่อยู่ค่าย คือ คุณต้องอยู่ใน
สเปคที่เขากำหนดและจัดการให้ อย่างผมนี่ คือ ถ้าไม่มีงานดนตรี ผมก็กลับไปทำสวนที่บ้าน
แล้วมีงาน ผมก็ค่อยออกไป

เกมส์: อีกอย่าง คือ ถ้าจะอยู่ค่ายใหญ่เราต้องเก่ง เราต้องรู้เรื่องเงื่อนไขต่างๆ เราต้องทันเขา
ซึ่งตอนนี้เรายังไม่รู้อะไรมาค่ะ ถ้าเกิดเราไปอยู่ค่าย โปรเจกต์ที่เขาอยากจะทำมันอาจจะ
เปลี่ยนเราไปเลยก็ได้ เราอาจจะไม่ใช่จุลโหรที่เป็นอยู่

ยัยะ: บางคนเขาก็พอใจแค่นี้ เขาอาจจะรู้สึกประสบความสำเร็จแล้วก็ได้

เกมส์: แต่เรายังไม่รู้สึกรู้ว่าเราประสบความสำเร็จแล้วนะคะ

เดอะอีสานเรคคอร์ด: ต้องถึงขนาดไหนถึงจะรู้สึกว่า พอใจแล้ว

เกมส์: สำหรับเกมส์ ก็คือ มีเพลงเต็มอัลบั้ม แล้วที่เหลือก็ปล่อยให้เพลงมันทำหน้าที่ของมันไป
ถ้าเกิดว่า มันโอเค เต็มที่เราที่มีงานไปเรื่อยๆ เกมส์เคยไปเดินตลาดนัดแล้วได้ฟังเพลงตัวเอง
“เต๋ออ้ายเต๋อ” เปิดเฉยเลย หนูก็ไม่กล้าเข้าไป เดินไปก็มองๆ ยิ้มๆ แล้วก็แบบ แอบๆ ดีใจ คิด
ในใจว่า “เปิดเพลงเราด้วย...” แล้วก็ยืนยิ้มอยู่คนเดียว

เป้: สำหรับผม คือ เราเล่นที่ไหนก็ได้ ไปโชว์ที่ไหนก็ได้ทั่วโลก สร้างผลงานกับใครก็ได้ เล่นกับ
ใครก็ได้ คือ เข้าหาคนฟังทุกประเภท อันนั้น คือ “สุด” แล้วครับ อาจจะไปเดินโรบินสันแล้ว

ได้ยินเพลงตัวเอง

ยี่วะ: สำหรับผมมัน คือ การนั่งฟังเพลงตัวเองออกสื่อแบบไหนก็ได้

อลงกฎ เจริญธรรม ยี่วะจุลโฬาร ขณะกำลังเล่นกีตาร์อย่างเมามันส์ที่ร้านบางบาร์ จ.ขอนแก่น
ภาพโดย อติเทพ จันทรเทศ

ต่อไปจะเป็นอย่างไร

เดอะอีสานเรคคอร์ด : มองถึงอนาคตอย่างไร

เกมส์: เกมส์ยังไม่มองถึงอนาคตข้างหน้า แต่ในความคิดตอนนี้ คือ ขอแค่มีเพลงเต็มอัลบั้ม
ให้มันได้สัก 10 – 12 เพลงก็ได้ ตอนนี้มีแค่ 5 เพลง ต้องให้มันได้สัก 10 เพลง 12 เพลง นั่น
คือ เกมส์โอเคแล้ว ถ้าถึงจำนวนนั้น

เดอะอีสานเรคคอร์ด: จุลโฬารยืนอยู่ตรงไหนของวงการเพลงอีสาน

เกมส์: เล็กมาก เหมือนช่อวง ตอนนี้อย่างมองว่า อยู่ในจุดเล็กๆ แต่ก็อยู่ในจุดที่พอใจค่ะ มีกลุ่ม
คนฟัง ตอนนีเราไปทัวร์งานไหนก็รู้สึกอึดใจอยู่ มีคนร้องตามเพลงของพวกเขาได้แล้ว